

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto s prilogo »Domači Prijatelj« 2 goldinarja. — Priloga izhaja 10. in 30. dan v mesecu.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XVII.

V Celovcu, 20. junija 1898.

Štev. 17.

Zažgimo kresove!

Zažgimo kresove, naj svitlo goré,
Naj ogenj praskeče,
Naj iskre žareče
Visoko do nebnega svoda leté!

Zabliska se iskra in dvigne se v zrak,
Pa komaj zasveti,
Že neha goreti,
Izgine kot da jo pogoltnil je mrak.

In les, ki gori in vročino puhti,
Da blizu ni moči,
Ugasne ponoči,
Pepel bo in oglje, ko dan zazori.

Drugačen naj naše ljubezni bo žar!
Naj daleč odseva,
Naj sreča ogreva!
Netimo ga, da ne ugasne nikdár!

Pristópite bratje, sklenimo roké,
Pošljimo tja gori,
Kjer rajski so dvori,
Molítev, ki nam jo nareka srcé:

Solunska brata,
Nebeška svata
Bogá za naš prosíta rod!
Nad njim naj čuje,
Naj ga varuje
Nezgod, ki mu preté povsod.

Združujmo se bratje, branitelji mej!
Da najde jedine
Nas v bran domovine
Sovražnik slovenskega ljudstva vselej!

Zažgimo kresove, naj svitlo goré,
Naj tujec jih gleda,
Naj zná, da zaveda
Slovenec na tleh se koroške zemljé!

Bogdan.

Občinska volitev v Svetnivasi — podoba koroških razmer.

(Izvirno poročilo.)

Mnogo zanimanja je vzbudila občinska volitev v Svetnivasi, kjer gospoduje general »Kmetsega List«-a, ne le po Rožu, marveč po vsem Koroškem. Že v zadnji številki »Mir«-ovi je bilo kratko poročilo o izidu volitve z imeni izvoljenih mož. Naša katoliška slovenska stranka je zmagala v 3. in 2. razredu; v 1. razredu so s pomočjo častnih občanov Kiršnerja, Hirša in Čudna zmagali nemškutarji. Znani »sodawasserfabrikant«, rezervni častnik itd., je v 1. razredu prišel v odbor le po milosti dveh drugih kandidatov, ktera sta imela ž njim enako število glasov, pa nista pustila srečkati, kakor postava zahteva in kakor bi bil moral torej zahtevati navzoči g. baron Mac Nevin, temveč sta prostovoljno odstopila.

Ta volitev ima čudno zgodovino in kaže skoz in skoz grdo nemškutarsko nasilstvo. Prejšnji odbor je bil v nemškutarskih rokah; temu primerne so bile tudi priprave za volitev. Volitev bi se imela vršiti že meseca sušca, a zavlekli so jo do junija, torej za cele 3 mesece; vzrok mi ni znan, pa bržkone je bil ta, da je Tobeiz, znani fužinski vodja na Bistrici, bil v tem času zavoljo bolehnosti na Tirolskem ter je prišel še le meseca maja nazaj. Brez njega bi ne bilo pritiska na fužinske delavce in bi nemškutarji še manj glasov imeli, kakor so jih po silnem pritisku od strani fužinskega vodje dobili. Meseca aprila so postavili imenik volilcev na ogled; tega pa niso razglasili kakor po navadi, z naznanilom pred cerkvijo, temveč so ga samo tiho nabili, ne da bi komu povedali, na občinsko tablo pri Košiču in še to v nemškem jeziku, da bi mi Slovenci ja gotovo ne zvedeli, kdaj bode čas za reklamacijo. Še le, ko so pretekli štiri dnevi, so dali pred cerkvijo oznaniti, da so občinske volitve razpisane in imeniki razloženi na

ogled, pa samo še za štiri dni. Imeli so tudi vzrok tako ravnati; imenik je bil namreč sestavljen, da se Bogu usmili. Veliko naših volilcev so kratkoma izpustili, nasproti pa vpostavili veliko svojih, ki nimajo volilne pravice. Tudi so krstna imena naših nalašče preduragčili, da bi jim tako vzeli volilno pravico.

Prvo našo reklamacijo so zavrgli, ker je bila spisana v »St. Johann«, češ, da ne pozna vasi »St. Johann«, temveč le »Gansdorf«. Pritožiti smo se morali zaradi tega na c. kr. okrajno glavarstvo, in na to smo dobili še le odlok reklamacijske komisije; ali zopet kakšen odlok! Vložili smo novo pritožbo zoper ta odlok in c. kr. okrajno glavarstvo je naši pritožbi moralo zopet ugoditi. Izbrisanih je bilo več liberalnih ne-volilcev, nasproti pa so bili vpisani naši volilci; izbrisani so bili tudi vsi sovaruhi (Mitvormund), katere so imeli nalašče vpisane kot varuhe (Vormund).

Upali smo, da pri teh volitvah od strani fužinskih uradnikov ne bo nobenega pritiska na volilce, tembolj ker je posestnik fužin g. baron Hellendorf naši deputaciji nasproti izrekel, da je vsak delavec zunaj delavnice popolnoma prost in dela kakor hoče; v politične reči se on sploh ne vtika. Komaj pa je prišel vodja Tobeiz nazaj, se je začel stari pritisek na delavce. Ta pritisek je napravil, da so dobili nekaj več glasov od fužinskih delavcev. Da je Krasnik agitiral, kolikor se je dalo, mi ni treba praviti. Še celo iz tujih občin je dobil pomočnike, kakor iz Podgore in Košentavre.

Prišel je dan volitve. Nasprotniki so že zjutraj poslali po nekatere volilce, katere so mislili pridobiti; celo na težavne St. Janške rute je šel voz po moža, kateri ne more hoditi, ali zastoj: pripeljal je le Krasniku itak zveste pristaše. Na Bistrico so poslali še med volitvijo z vozom po nekoga delavca, da bi ž njimi volil. Pa smola! Potoma je padlo kolo iz voza; sosedni kovač, iskren národnjak, pa njim ni dal na noben način niti žeblja, da bi pritrdili kolo. Tako so prišli prepozno; nazaj jo je delavec moral mahati peš, ker mu niso več voza privoščili. To res ni uljudno!

Volitev sama se je vršila prav mirno, posebno Slovenci so se izvrstno obnašali. Kot komisar je prišel c. kr. okrajni glavar g. baron Mac Nevin sam, ki nam pa ni kazal prijaznega lica, kakor se bo v sledečem videlo. Komisija je bila sevé nemškutarska, le g. M. Štiha so tudi poklicali v njo.

Naši volilci so volili kakor en mož štiri odbornike, kateri so bili tudi izvoljeni. V 3. razredu so nam zavrgli 5 glasov, in sicer enega naših volilcev niso pustili voliti, ker se je njegovo krstno ime drugače zapisalo; pooblastil od »varuhinj« (Vormünderin) niso pripustili, češ, da morajo biti podpisana tudi od sovaruha, čeravno je že najvišje upravno sodišče za Dalmacijo, ki ima z našo popolnoma enako postavo, razsodilo, da zadostuje pooblastilo, ki je od varuhinj ali matere maloletnih posestnikov same podpisano. Ko se je g. okrajni glavar opozoril na to, odrezal se je, da ga take razsodbe nič ne brigajo! Lepo to, kaj ne? Nadalje niso pustili voliti posestnika, ker ni imel pri sebi sodnijskega odloka, da je za polnoletnega spoznan. C. kr. okrajni glavar tudi ni pustil voliti župnika v Kaplji za farovž v St. Janžu, katerega mora oskrbovati; a kako je svojo misel utemeljeval! Rekel je, da bo morebiti pomanjkanje duhovnikov še večje in bi lahko celo dolino le en duhovnik oskrboval; potem bi en duhovnik v vsaki občini posebej imel pravico voliti za farovž v ondotni občini. Tega pa menda ni pomislil, da oskrbnik Humberske grajščine voli v več občinah v Rožni dolini in je tudi v Svetnivasi volil. Sploh pa to okrajnega glavarja prav nič nima brigati, v kolikih občinah kdo voli. Gré se le za to, ali ima tam volilno pravico, in to ima v tem slučaju gotovo!

Zmago smo obhajali prav mirno; noben izzivajoč klic od naše strani, nobena beseda se ni slišala; a veselje med našinci je bilo nepopisljivo. Nasproti pa sta se oba Krasnika prav grdo obnašala; napadla sta g. župnika, češ, da nima pravice voliti, kakor je menda sam rekel, ker ne plačuje

občinskih doklad; na to sevé je pozabil, da je ravno reklamacijska komisija tako spoznala in še le na župnikovo pritožbo mu je c. kr. okrajno glavarstvo volilno pravico za farovž v Kaplji pripoznalo. Stari g. Krasnik je gosp. župniku tudi predbacival reči, katere pa g. župnika nikakor ne brigajo, kakor na primer račun zastran občinskega pokopališča v Kaplji: no, se pač vidi, da je g. Krasnik že pozabljen postal! Nasprotniki so imeli že pripravljene topiče, da bi naznanili svojo zmago, katero so v svoji prevzetnosti gotovo pričakovali, in »ožank«, da bi pokadili za nami, ko propademo. No, po izidu volitve so na oboje — pozabili!

Kako so v Svetnivasi na volilce pritiskali, kaže nam sledeče: Neka mala posestnica je dala naši stranki pooblastilo; ali ker so jo nasprotniki preveč nadlegovali, je podpisala pooblastilo še le na dan volitve tudi nasprotnikom. Ko je izvedela, da so nasprotniki na njeno pooblastilo volili in da naše pooblastilo ni obveljalo, je prišla pred komisijo ter zahtevala, naj voli za njo Slovenec in ne nemškutar. Na vprašanje: ali je ona sama naredila križ na pooblastilo za liberalca, je odgovorila, »da so jo k temu gospod (Krasnik) prisilili, ker jej niso dali pokoja«. Na to je c. kr. okrajni glavar odločil, naj se njen glas izbrše in nobeni stranki ne všteje. Jožef Krasnik je imel še drznost, temu ugovarjati in rekel, da bode zoper to vložil pritožbo, ali c. kr. okrajni glavar mu je zapretel rekoč, naj bode s to naredbo zadovoljen, drugače bi se vtegnulo kaj hujšega pripetiti!*)

Posledice te volitve in naše zmage pa so bile za nekatere neprijetne. Tesarski mojster H. je volil z nami; drugi dan je bil v fužinah na Bistrici k računu poklican in moral iti drugam delat; pivovarnar Oblasser, kateri Slovincem pivo prav rad prodaja, je takoj odslovil tesarja, kateri je volil z nami. Na Bistrici so v fužinah odpovedali delo mladeničem, katerih očetje so volili z nami ali pa se volitve niso udeležili. Tako se vršijo pri nas »proste« volitve. No, o tem se nikakor še ni izpregovorila zadnja beseda. Občudovati pa moramo naše vrle stanovitne volilce, ki se tudi takemu pritisku ne vdajo, ki so kakor en mož glasovali za našo stranko! Slava jim in posnemajte jih drugod!

Državni zbor.

(Izvirno poročilo iz Dunaja.)

XXII. seja. Znižanje prijemščine. Odprava državnih mitnic.

Dné 2. junija je denarni minister dr. Kajzl zbornico iznenadil z načrtom dveh postav, katere so državni poslanci, posebno pa zastopniki kmetijskega stanu pozdravljali in odobraval s splošnim veseljem. Sedanja prijemščina ali pristojbina od zapuščin ali izročitev je zelo težko breme za vsakega posestnika; najhujše teži tak davek male, zadolžene posestnike-začetnike. L. 1896. je znašala prijemščina od posestev, katera so bila izročena med živimi, okroglih 15 milijonov goldinarjev, od zapuščin pa okroglih 3 milijonov; skupno je torej prejela državna blagajnica iz tega davka blizu 18 milijonov goldinarjev na leto. Po novejši postavi namerava vlada prijemščino znižati le za tristo tisoč goldinarjev, toda davek se bode bolj pravično in primernejše razdelil na močnejša ramena, t. j. na premožnejše posestnike. Tako bodo prijemščine ali pristojbine oproščene vse izročitve nepremičnega blaga med stariši, otroci in zakonskimi, če je posestvo ali izročeno blago manj vredno kakor 2500 goldinarjev; enako se prijemščina od kmečkih posestev, ki so nad 2500 do 5 tisoč goldinarjev vredna, zniža od 1½% na ½%, t. j. za celi odstotek.

Druga postava, katere načrt je vlada zbornici predložila, meri na to, da naj bi se odpravila s 1. januarjem l. 1900. mitnina na državnih cestah in mostovih. Vsak trezen človek mora pripoznati, da so omenjeni vladni predlogi ljudskim željam in zahtevam prijazni. Ne samo konservativni, ampak

*) Opozarjamo na ta lepi »slučaj« gosp. državnega pravdnika!

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda.

Shod vseh slovenskih velikošolcev in abiturientov v Ljubljani se vrši dne 12., 13. in 14. avgusta t. l. Glavni točki zborovanja sta: slovensko vseučilišče v Ljubljani in občedijska organizacija med počitnicami. Predsednik pripravljalnega odbora je g. stud. phil. Jožef Reisner, Dunaj VIII., Lederergasse 20, I. 5.

Nova cerkvena pesem. Za mašno pesem „O Bog, darjive tvoje itd.“, je zložil znani skladatelj gosp. Valentin Stolcer, učitelj v Razborju pri Slov. Gradcu, 32 napevov, koje je gosp. Matej Hubad, sedanjí koncertni vodja na Dunaju, kritično pregledal in popravil. Veščaki hvalijo, da je skladba izvrstna, polna resnega, vzvišenega duha. Partitura s pridejano mašno pesmijo velja po pošti 88 kr. — Tudi se še dobé pri g. V. Stolcerju založene „Marijine pesmi“, komad po 80 kr., prevzvišenemu knez nadškofu Jakob Missia poklonjena „Sveta maša“ in lahka latinska mrtvašnica od vsake komad po 40 kr.

Slovenskim posojilničarjem!

O slovenskem posojilništvu se je že veliko govorilo. Ne, govorilo se še ni dovolj, le pisalo se je veliko o njem; z besedo, z živo besedo so se pa slovenski posojilničarji še vse premalo oglašali pred slovenskim svetom. Ta okoliščina in to, da bi se vzbudilo pri slovenskih posojilničarjih večje zanimanje za vse skupne zadeve slovenskega posojilništva, napotilo je na letošnjem občnem zboru „Centralno posojilnico slovensko“, da skliče leta 1898. nekakošen splošen shod slovenskih posojilničarjev ali prvi veliki zbor slovenskega posojilništva.

Na tem shodu bi se v prvič v večji družbi razpravljalo o načelih in organizaciji slovenskega posojilništva; kajti marsikaj še ni jasno in dognano v zavodih našega denarnega in zadružnega gospodarstva. V pretres kaže z nova vzeti Raiffeisen-ova in Schulze-Dellitsch-eva načela in odobriti kaže naš slovenski posojilnični sistem. Prerешati kaže na javnem shodu z ene strani prednosti, z druge strani pa neugodnosti zakona z dne 1. junija 1889. Posebno temeljito bi bilo potreba pretrresti načrt zadružnega zakona. Kazalo bi znabiti opozarjati na napačnosti in škodljive določbe, ki se nahajajo v pravih nekaterih posojilnic.

Gledé organizacije posameznih posojilnic in njih razmerja do sosednih sester bi se znabiti sprožil predlog, kje kaže še posojilnice snovati in kje jih ne kaže. Kjer je več posojilnic skupno v enem kraju ali blizu skupaj v enem kraju, bi se nasvetovati utegnulo, kako bi se one združile ali približevale itd.

Največja važnost je pa dobra organizacija tistih društev, katera so vzela v svoje varstvo posamezne slovenske posojilnice. Ta društva, oziroma zadruge, so: 1. „Zveza slovenskih posojilnic“ (v Celju), 2. „Zveza kranjskih posojilnic“, 3. „Gospodarska zveza“ (obé v Ljubljani) in 4. „Centralna posojilnica slovenska“ (v Krškem). Ker so pravila prvih treh društev taka, da lahko sega eno društvo v delokrog drugega, treba bi bilo v tej zadevi mirno in rodoljubno besedo spregovoriti, da se ne bi niti enemu društvu krivica godila, marveč nasvetovati, kako bi se zajamčil vsem obstanek in tako naj bi ta društva s „Centralno posojilnico“ vred med seboj se podpirala in sporazumno podpore dajala vsem slovenskim posojilnicam in zadrugam n. pr. na ta način, da bi izdajalo skupno svoj časnik, prirejala učne tečaje itd.

Na tem shodu bi se sploh nič ne podiralo, nikogar ne sumničilo, nič ne politikovalo. Shod naj bi marveč zidal in družil ter v veliki meri in z jasno ter slovesno besedo pospeševal narodno gospodarstvo po Slovenskem, kolikor se ono razodeva v slovenskih posojilnicah in drugih gospodarskih zadrugah.

Celi shod naj bi imel v resnici slovesen obraz. Na tem shodu bi se namreč tudi o tem posvetovali, kako bi slovensko posojilništvo v svoji skupnosti praznovalo letos 50letni jubilej našega presvetlega cesarja. V tej zadevi niso namreč do zdaj naše posojilnice še ničesar ukrenoti mogli; nekatere so še preslabotne, druge so pa v narodni nameri že veliko žrtvovale.

Podpisana „Centralna posojilnica slovenska“ torej namerava resno sklicati: prvi shod slovenskih posojilničarjev, in to v belo Ljubljano prve dni meseca avgusta. Predno pa stori potrebne korake, mora v to svrhu vendar v smislu sklepa občnega zbora za mnenje poprašati prvič svoje zadružnice, drugič pa tudi vse ostale naše posojilnice. Naj nam one poročati blagovolé: Ali želé takov shod? Ali naj se skliče v Ljubljano? Kdaj? S kakošnim dnevnim redom? Koliko zastopnikov utegnejo odposlati? itd. Krško, meseca junija 1898.

Načelstvo
„Centralne posojilnice slovenske“.

Loterijske srečke od 11. junija 1898.

Dunaj 22 1 46 11 76
Gradec 79 61 70 43 33

Tržne cene v Celovcu

dne 16. junija.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	—	—	—	—
raž.	5	26	6	57
ječmen	—	—	—	—
oves	2	92	3	65
hejda	5	10	6	37
turšica (sirk)	4	05	5	06
pšeno (kaša)	7	50	9	37
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	1	—	1	62
deteljno seme	—	—	—	—
grab	—	—	—	—

Sladko seno je po 1 gld. 90 kr. do 2 gld. 10 kr. kisto 1 gld. 20 kr. do 1 gld. 80 kr., slama po 1 gld. 20 kr. do 1 gld. 60 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 72 kr. do 76 kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Vprežne vole plačujemo mesarji po 125 do 150 gld.

Dražbe.

(Kratice: vl. št. = vlozna številka; d. ob. = davčna občina.)

Sodišče Celovec. Dražba Krenovega posestva Simona Smoleja v Tribljah je prenešana na dan 29. avgusta. (1857 gld.)

Dne 3. sept. ob 11. uri, izba št. 85., Weberlova kmetija J. Punčarta pod Križno goro, vl. št. 15, d. obč. St. Martin. (10.016 gld.)

Dne 25. avg. ob 11. uri, izba št. 85. Božičeva bajta Janeza Kanduta v Ragivesi, h. št. 9, vl. št. 119, d. ob. Gospa sveta. (770 gld.)

Dne 27. avg. ob 11. uri, izba št. 85. Pirkerjeva kmetija Jan. Pradučenika v Vabči vasi, vl. št. 22, d. obč. Vabča vas pri Čančah. (5789 gld.)

Dne 30. junija ob 11. uri, soba št. 85. Posestvo Jan. Moswigerja p. d. Pezla v Kajžicah vl. št. 6, d. ob. Bilčoves. (1381 gld.)

Sodišče Rožek. Dne 24. junija ob 11. uri, posestvo Neže Kreiner p. d. Lukele na Gori, vl. št. 19, d. ob. Tmara vas. (2158 gld.)

Sodišče Pliberk. Dne 29. julija in 2. sept. kmetija Neže Močivnik p. d. Hanzman v Podkrajju vl. št. 14. (1682 gld.)

Dne 24. junija od 1/2 11. do 1/2 12. ure, v izbi št. 2. Perničeva kmetija iz zapuščine J. Gutovnika, vl. št. 13, d. ob. Šmarjeta. (1855 gld.)

Naznanila.

Sprejemem mladega, z dobrimi priporočili, z željo mešane trgovine izučenega, slovenskega in nemškega jezika zmožnega trgovskega pomočnika. Ponudbe M. Keršič v Podklostru (Arnoldstein).

Franc Sadnikar,

trgovec z železjem v Celovcu (Burggasse št. 7)

priporoča po najnižjih cenah grobne križce, trpežno pozlačene, v raznih velikostih. Raznovrstno železo, kovane šinje za kola, podvozi, puše za kola, žlajfe, coklje, sploh železo razne debelosti in širivosti za vsako potrebo. Lopate, krampe, motike, sekire, capine. Žage z najboljšega jekla. Pile za žage, razna orodja za hišo in rokodelce. Kovanja za okna in vrata. Kovane in čevonaste želblje. Raznovrstna kuhinjska posoda z vlitiga in kovanega železa. Strelovode (Blitzableiter) v ognju pozlačene. — Dalje priporočam vlitje kotlje v raznih velikostih, železne peči in štedilna ognjišča (Sparherde), decimalne vage itd. — K seči ali košnji in žetvi priporočam sloveče bistriške kose in srpe ter prave bergamaške kamne (oslé) za brušenje taistih.

Na željo razpošiljam od križev tudi cenike in obrise poštnine prosto vsakemu, kdor se zanje oglasi.

Za porabo sadja. Za pridelovanje vina.

Stiskalnice za sadni mošt za grozdno vino

s stalno delujočim dvojnimi tiskalom in uravnavo stiskanja „Herkules“. Jamčimo za najvišjo zmoglost, do 20 odstotkov višjo, kakor pri vseh drugih stiskalnicah.

Sadni in grozdni mlini. Stroji za obiranje sadja.

Popolne naprave za pridelovanje mošta, stalne in za prevažanje. Stiskalnice in mlini za pridelovanje sadnih sokov. Sušilnice za sadje in zelenjad, lupilce in rezalnice, najnovejše samodejne patent-brizgalnice za grozdje in rastline „Syphonia“, izdelujejo in prodajajo z garancijo kot posebnost v najnovejši, najbolj izvrstni in priznani najboljši sestavi

PH. MAYFARTH & Comp.

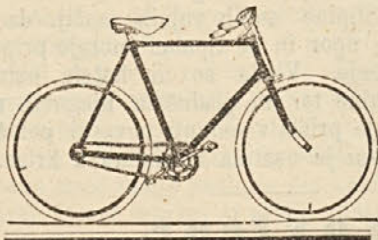
c. kr. izključlj. privilegirana

tovarna poljedelskih strojev, livarna in plavž na par.

Dunaj, II. Taborstrasse št. 76.

Obdarovani z nad 390 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami.

Obširni ceniki in mnoga priznana pisma se delijo sastonj. — Zastopniki in prekupci strojev se iščejo.

Vozite se po „orožnem kolesu“!

Da nedosegljivo lahko tečejo in da se zato človek ne utruje, je glavna prednost koles (biciklov)

orožne tovarne Steyr.

Največja tovarna te vrste na svetu!

Zastopnik: C. A. Steininger, Gradec.

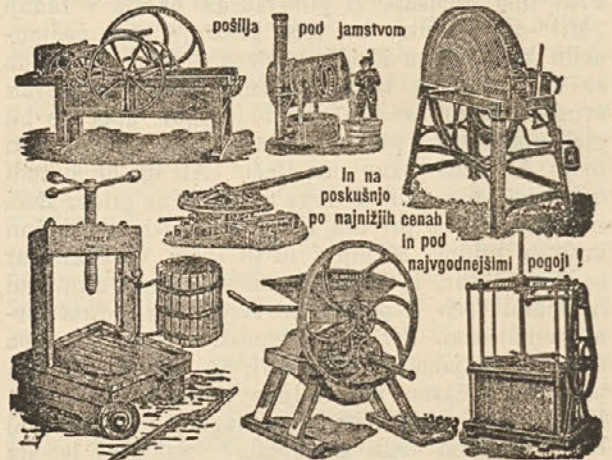
Andrej Grohar,

črevljar v Celovcu, Fröhlihove ulice št. 10., rodom Slovenec s Tolminskega, se priporoča svojim rojakom, kakor tudi čast. duhovščini v izdelovanju vseh vrst elegantnih in trpežnih črevljev.

Na prodaj je

Butačevo posestvo na Tračji, v Tinjski fari, s 27 birnji posetve, s potrebno travenčino in goro. Več se poizve pri posestniku L. Lušin-u p. d. Butaču, pošta Tinje.

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, srebro ali priročno, za vsakovrstne stroje. Bogato ilustrirani 123 strani obsežni ceniki v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj sastonj.

J.G. HELLER, DUNAJ
PRATERSTRASSE Nr. 49.
Preprodajatelj se iščejo.

Feliks Toman,

kamnoseški mojster in podobar v Ljubljani,

Reseljeva cesta št. 26,

prva slovenska tvrdka s stroji na par, ima bogato zalogo

nagrobnih spomenikov,

prevzame vsako stavbeno kamnoseško delo in se p. č. duhovščini priporoča za izdelovanje altarjev, podob, prižnic, obhajilnikov, krstnih kamnov itd. po najnižji ceni. Potrebne načrte izdeljuje brezplačno.

Dva učenca

iz poštene hiše in z dobrim šolskim spričevalom, vneti in sposobna za uk, se sprejmeta v trgovino z mešanim blagom in deželnimi pridelki na Štajerskem. Ponudbe naj se pošiljajo na uredništvo „Mira“.